

RODOLJUB.

Izhaja dvakrat na mesec ter stane za vse leto 1 K 60 v., za pol leta 1 K. — Za oznanila plačuje se od dvostopne petit-vrste 16 v. če se enkrat tiska; 24 v. če se dvakrat, in 30 v. če se trikrat tiska. — Večkratno tiskanje po dogovoru. — Naročnina in inserati blagovolijo naj se pošiljati „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani, vsi spisi in dopisi pa uredništvu „Rodoljuba“. — Pisma izvolijo naj se frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

Brezdomovinstvo.

Bili so časi, ko so klerikalci odkrito pripoznavali svoje brezdomovinstvo in negovanje narodnosti pobijali z ljuto strastjo. Zlasti se je v tem oziru odlikoval sedanji krški škof dr. Mahnič. Njemu se mora še danes priznati, da je odkrito zastopal težnje klerikalizma, in če je rohnel proti narodnjaštvu, se je ravnal po starodavnem temeljnem načelu katoliškega klerikalizma. Klerikalizem ne pozna narodnosti in je ne sme priznati, saj sta si narodnjaštvo in klerikalizem najhujša nasprotnika, ne od danes, nego že iz davnih časov. Od Karola Velikega do naših dni so bili vsi boji s cerkvijo v bistvu le boji med narodnjaštvom in klerikalizmom. Nasprotje med narodnjaštvom in klerikalizmom je nepremostno in se da resnično narodno mišljenje ravno tako malo združiti s klerikalizmom, kakor ogenj in voda. Tudi naši klerikalci niso narodni, pač pa se iz oportunitete včasih delajo, kakor bi bili narodni. Da je to le pesek v oči — o tem noben razumen človek ne dvomi in če deklamujejo klerikalci, da je njih naloga, »dvigati narodno-slovensko zastavo«, je to le sleparija, kajti dejanja kažejo, da klerikalcem za slovensko narodnost nič ni. Kdaj in kje so klerikalci kaj storili za slovenstvo?! Ker v zadnjih letih klerikalci radi nosijo slovenstvo na jeziku, je gotovo umestno, da zabeležimo dogodbo iz zadnjih dni, ki priča, kako je načelno stališče klerikalizma v narodnostnem oziru. Kršćansko-socialni profesor bogoslovja v Briksenu, dr. Vendelin Haidegger, je nedavno tega obelodanil spis, v katerem je katoliškim duhovnikom priporočal, naj bodo narodni, češ, da se tako da omejiti protikatoliško gibanje. Haideggerjev opomin, da naj bodo katoliški duhovniki narodni, obsega na sebi pripoznanje, da sedaj niso narodni, kajti če bi bili narodni, bi jim tega ne bilo treba priporočati. Haideggerjev opomin, naj bo duhovščina narodna, tudi ne izvira iz prepričanja, da je ljubezen do lastnega naroda in gojenje lastne narodnosti plemenita pravna dolžnost vsacega posameznika, ampak Haidegger priporoča duhovnikom narodno mišljenje in delovanje iz oportunitete, le v namen, da se ovira protikatoliško gibanje. Pa še to ne ugaja glasilu avstr. episkopata in dunajskega nuncija, znanemu »Vaterlandu«. Ta list je Haideggerja ostro prijel zaradi njegovega nasveta in zavrnil njegovo priporočilo, da naj bodo duhovniki narodni. A »Vaterland« se ni samo na to omejil, ampak je tudi označil načelno stališče katoliške cerkve v tej zadevi. »Vater-

land« je izjavil: Ni je določne božje zapovedi, da se mora ljubiti svoj narod in zato tudi nihče ni dolžan, gojiti tako ljubezen. Ako bi se hotelo tako ljubezen tirjati, bi se moralo prej dokazati, da to cerkev veleva kot pravno dolžnost. Cerkev pa tega ne veleva. Tu imamo golo in jasno pripoznanje, da katoliška cerkev ne pripoznava narodne misli, nego stoji na stališču, da sta renegatstvo in brezdomovinstvo pravna, da, bolj pravna, kakor narodno mišljenje. In mi radi pripoznamo, da je to zgodovinsko stališče katoliške cerkve, da je cerkev vedno stala na tem stališču in vedno opovirala in zatirala vsako narodno gibanje. Sprijaznili se s tem stališčem seveda nikdar ne bomo, kajti po našem prepričanju je ljubezen do lastnega naroda in gojenje lastne narodnosti plemenita dolžnost vsakega človeka, po našem prepričanju izvira ta dolžnost iz istega vzvišenega pravnega zakona, kakor ljubezen otroka do starišev.

Politični pregled.

Državni zbor.

Srečno je prispela zbornica včeraj čez nevarno skalino: odprava mitnice. Le da se izogne krizi, odstranili so se mnogi poslanci, ki bi sicer gotovo glasovali za odpravo; na ta način se je posrečilo vladi, dobiti 133 glasov proti 113. Tudi skupna apelacija finančnega ministra je precej pripomogla k uspehu, kajti minister je v imenu vlade zagotovil, da se bodo mitnice odpravile s 1. januarjem, če bo količjak — mogoče. Pred glasovanjem so še govorili Vychodil, Udržal, Jaroš in Herzog. K točki »sol« je govoril Beninati, ki je opisal neugodno stanje salin v Piranu in Kopru. — K točki »tabak« je govoril končno besedo Robič. Obe točki, kakor tudi »koleki in pristojbine« so se sprejele. S tem se je završil etat finančnega ministrstva. — Zbornica preide k proračunu trgovinskega ministrstva. O splošnem delokrogu, oziroma napakah tega ministrstva so govorili Skala, Kolischer, Hájek, grof Ferlago in finančni minister baron Call, ki je razpravljal o zadružnih inštruktorjih, o zakonu za pospeševanje industrije in izvoza, o obrtnem nadzorstvu, razstavah, prometu, brodarstvu, pristaniških delih itd. Priznal je, da dela vinska klavzula najhujše ovire pri obnovitvi trgovinske pogodbe z Italijo. — Danes se seja nadaljuje.

Razoroženje Bolgarov.

Bolgarski notranji minister je izdal vsem prefektom in okrajnim glavarjem

ob meji kneževine ukaz, da je pobrati vse orožje, da se tako zabranijo nadaljnji poskusi Bolgarov, pomagati Macedoncem. Poslej se oborožene bolgarske čete ne morejo sestavljati, ker ni orožja. Baje so vladni zastopniki v zadnjih dneh zaplenili pri privatnikih okoli 40.000 pušk. Sploh stori vlada vse, da se macedonsko gibanje iz Bolgarije vsaj dejanski v dosedanjem velikem obsegu ne podpira več.

Volitve na Francoskem.

Po vseh razburljivih pripravah so se izvršile volitve v francoski parlament mirno. V bistvu ostanejo razmere v zbornici neizpremenjene. Nacionalisti in z njimi zvezani monarhisti in klerikalci so pridobili v Parizu nekaj novih mandatov, zato pa so jih izgubili na deželi. Izgubili so celo nekaj odličnih voditeljev, Drumonta, Piona, Cassagnaca. Ali Pariz je nacionalističen, kar je za ministrstvo hud udarec. Pri ožjih volitvah pa imajo vladni kandidatje upanje, da večinoma zmagajo, in tudi socialisti se nadejajo, da vzamejo še nekaj mandatov nacionalistom. V ožjo volitev prideta tudi dva ministra, socialist Millerand, katerega socialisti zapuščajo, in naučni minister Leygues. Značilno za pariške razmere je pa zlasti to, da pride tudi nekdanji ljubljenec Parižanov, Brisson, kandidat za predsedniški stol, v ožjo volitev z bonapartistom Tournadom, ki je sicer zaslužen major, a kot politik neznamen. Izmed 572 izvoljenih poslancev jih je 243 ministerialnih, 158 protiministerialnih, 174 ožjih volitev je še potrebnih, med temi se jih vsaj 122 izvrši ugodno za vlado. Ostalo je in bo torej vse pri starem, vendar je možno, da se vlada dolgo več ne vzdrži, ker je prišlo v zbornico dokaj novih mož in ker je na Francoskem že običajno, da novih volitev nobena vlada ne prenese. Mogoče pa je, da si Waldeck Rousseau pomaga z rekonstrukcijo kabineta.

Vojna v Južni Afriki.

Iz Amsterdama poročajo: Krügerjevemu spremstvu je došlo poročilo, da je na poti v Evropo Steijnov zaupnik, ki sporoči predsedniku zahteve Anglije in ga obvesti o stanju mirovnih pogajanj. Potovanje se vrši le pro forma, kajti v resnici so predloge voditeljev burske čete že odklonile. Zagotavlja se, da bode predlagal lord Wolseley kralju nove mirovne pogoje, ko se odklonijo sedanji. Ti novi predlogi bodo Burom ugodnejši. Toliko je gotovo, da vlada med voditelji Burom popolna sloga ter da pojdejo vsi oddelki na boj, ko se začne vojna iznova. Iz Johannesburga pa poročajo: Delarey se je že v petek povrnil v Klerksdorp. Burski poveljniki so se povrnil k svojim oddelkom, kar se smatra ugodnim znamenjem

za — mir. Iz Bruslja poroča dopisnik »Neue Freie Presse«, da smatra transvaalski poslanik dr. Leyds mirovna pogajanja kot brezuspešna. Nasprotstva v zahtevah so prevelika. Buri zahtevajo neodvisnost in splošno amnestijo za vse, ki so se vojevali, torej tudi za Holandce s Kapa; Angleži pa popolno kapitulacijo, ter nočejo neodvisnosti in amnestije. Buri pa od amnestije ne morejo odnehati, ker so jim bili Holandci zvesti in izdatni sobojevniki. Z Afrikanci morajo Buri vsekakor računati, ker so z njimi v krvnem sorodstvu. Afrikanderji bi se najrajše čisto otresli angleške nadvlade ter žele, da se ustanovi neodvisna Južna Afrika. Pogajanja so se izjalovila, dasi tega nočejo priznati in dasi se v resnici vojna še nadaljuje.

Javna prošnja.

Minule sobote je pogorela Zdenska vas v Dobrépoljah. Vsled suše in viharja se je ogenj bliskovito širil. V nekaj minutah je stala vsa velika vas v groznem plamenu; nihče ni mogel reševati, ker je vsak moral le paziti, da je bežal pred ognjem, ki se je v viharju valil od strehe do strehe. Večina ljudij ni rešila družega kakor to, kar so imeli na sebi. Zgorela sta dva človeka, nekaj živine in prešičev, ves živež, obleka, orodje itd. — V vasi je ostala nepoškodovana samo jedna hiša in jeden kozolec ter štiri hiše vsaj še stoje, dasi zelo poškodovane, vse drugo je pogorelo do tal, ali je pa razvalina. Prizadetih je 40 gospodarjev, poleg gostaških rodovin. Okrog 300 ljudij nima strehe, nima obleke, nima živeža.

V tej sili, ko ljudi tare obup in brskajo po pepelu za ostanki ter hodijo strti ob žalostnih razvalinah ljubega domovja, ozirajoči se okrog po najskromnejši pomoči, obrača se podpisani odbor do milosrčnih ljudij širom domovine ter prosi nujne pomoči za nesrečno prebivalstvo. Vsak dar se hvaležno sprejme. Vsak dar olajša gorje vaščanov, ki ne vedo, kako bi se lotili s praznimi rokami vzdigovati iz pepela svoja domovja.

V zaupanju, da najde naša prošnja odprta srca in odprte roke, upamo posušiti solze nesrečnikov.

Vaše sočutje in dejanska pomoč bode vlila ljudem novega poguma, da se bodo tem hitreje lotili postavljati nova domovja na svoji rodni zemlji!

V Dobrépoljah 29. aprila 1902.

Andr. Ramoveš, župnik. **Fran Jaklič,** dež. poslanec.

Janez Erčulj, tač. obč. svetovalec.

Domače in razne novice.

Šusteršič — delegat. »Soča« piše: V seji zbornice poslancev dne 26. t. m. se je izvršila volitev v delegacije. Tu se nam je nudila zopet prilika, razmišljati, kaj je naš volilni red, kako se delajo volitve in kako smo Slovenci in Hrvatje srečni v Avstriji. Kronovine, v katerih prebivajo, Koroška, Štajerska, Kranjska, Primorje, Dalmacija štejejo okroglo vzeto kakih 900.000 Nemcev, 290.000 Lahov, 1.200.000 Slovencev, 650.000 Hrvatov. Ti Nemci volijo po svojih zastopnikih 3 delegate, 3 namestnike, Lahi istotake 3 delegate, 3 namestnike, Slovenci 1 delegata, 1 namestnika, Hrvatje istotako le 1 delegata in 1 namestnika. Slovenci Koroške, Štajerske, Goriške, Trsta in Istre nimajo niti enega delegata. Slovenci nimamo torej v tako važni korporaciji, kakor so delegacije, samo enega delegata, in še ta je etos zopet — dr. Šusteršič. Ta nesrečni

človek, katerega po predobro znani aferi z žlindro v državnem zboru ne smatrajo več resnim, sili zopet v ospredje, in sedaj se je dal voliti zopet za delegata. Delegata, katerega izvoli Kranjska, smatramo vsi Slovenci vsled prej omenjenih neugodnih razmer glede na volitve v delegacije, svojim delegatom, seveda mora biti ta delegat kdo drugi, nikakor pa ne dr. Šusteršič. Dr. Šusteršič je vsled »žlindre« politično mrtev in more služiti le v zasmeh in pomilovanje Slovencev, da pošljejo njega v delegacije, kakor da bi ne imeli Slovenci več nikakega živega poslanca na Dunaju. Druge narode bodo zastopali delegatje, ki kaj veljajo, Slovence pa — kadaver. Ako se tudi prebudi ta kadaver ter spregovori kaj, bo to odmevalo kot votel jek iz »žlindre« ter se bo preslišalo. Klerikalna politika tako skrbi za »ljudstvo«, da pošilja v delegacijo dr. Šusteršiča, katerega beseda pred veljaki na Dunaju toliko velja kakor šenklaščkega mežnarja v Ljubljani. Mož ne sodi več v parlament, in še toliko manj v delegacije, ker »žlindra« ga je storila nemogočega v resnih parlamentarnih krogih. Da bo zastopal sedaj v delegacijah Slovence, to je nov škandal, kateri je zadala klerikalna politika slovenskemu narodu.

Volitve v okrajno bolniško blagajno ljubljansko so se minulo nedeljo vršile v znamenju velike razburjenosti. Videlo se je, da so tako socialni demokratje kakor klerikalci napeli vse moči, da bi zmagali. Soc.-demokratje so imeli izborna organizacijo in mnogo agitatorjev. Nekateri klerikalni agitatorji so bili popolnoma pod kontrolo soc.-demokratov. Prav smešno je bilo na pr., kako so soc. demokratje Štefetu onemogočili agitacijo. Korak za Štefetu je hodil namreč od začetka do konca volitve neki socialni demokrat, katerega jedina naloga je bila, paziti na Štefeta. Izvršil je to nalogo imenitno. Povsod, kamor se je obrnil ubogi Štefe, mu je sledil kakor hudobni duh, vedno korak zadaj, soc.-demokratski nadzornik; toliko da ni držal roke na Štefetu rami. Primerilo se je mnogo burnih prizorov in policija je imela dovolj opraviti. Enkrat so razburjeni delavci celo udrli pred volilno komisijo. Ob 11. uri se je pričel skrutinij. Oddanih je bilo nad 400 glasov, vseh volilcev pa je bilo 1004. Socialnodemokratska lista je predrla z 210 glasovi, klerikalci pa so dobili 201 glas. Ko se je rezultat razglasil, so delavci glasno dali izraza svojemu veselju. Bolniška blagajna pride s tem v soc.-demokratske roke. Klerikalci so seveda obetali zopetno pritožbo, vendar mislimo, da je »zborničnemu svetniku« Kregarju odklenkalo. Predsednik komisije je bil dr. Brejč.

Kdo postane nadškof v Gorici? Doslej so se imenovali trije Lahi kot kandidatje za mesto goriškega nadškofa, namreč tridentski škof Valussi, ki je rojen Goričan, a ni zmožen slovenskega jezika, poreški škof Flapp, rodom iz Kormina, in goriški prošt Jordan. »Naša Sloga« imenuje kot četrtega kandidata profesorja na goriškem bogoslovju in furlanskega dež. poslanca dr. Faiduttija, ki bi menda rad prišel pod mitro, in katerega tudi na tržaškem namestništvu radi vidijo.

Lahi na Koroškem. — Od 7. do 13. t. m. je prišlo 10.709 laških delavcev čez mejo pri Pontablju na Koroško, od

začetka spomladi pa že 36.640. Dne 14. aprila se jih je pripeljalo zopet 3240. V prej imenovanem času se je skozi Beljak peljalo 1197 izseljencev v Ameriko, od velike noči pa okrog 3000, večinoma delavcev. Lahi tedaj v tako ogromnih tropah prihajajo v Avstrijo, domačini pa morajo s trebuhom za kruhom v — Ameriko!

Velikanski požar v Zdenski vasi. Strašna katastrofa je v soboto zadela prijazno Zdensko vas pri Dobrépoljah. Nastal je požar, ki se je s čudovito hitrostjo razširil po celi vasi in navzlic vsem obupnim prizadevanjem gasilcev in prebivalcev upepelil 146 poslopij in vse pohištvo, obleko, orodje itd., kar se je v njih nahajalo. Celo denarja v raznih hišah niso mogli rešiti in se je pozneje našlo v razvalinah mnogo raztopljenih kron. Škode je več kakor pol milijona kron, in zavladala je strašna beda. V celi vasi je samo še nekaj hiš, ki so se mogle ognja obvarovati, ker so krite z opeko. Ljudje nimajo niti prebivališč, niti hrane, niti obleke. Razšli so se po sosednih vaseh, kjer so odvisni od milosrčnosti drugih posestnikov. Ogenj je nastal, kakor se nam poroča, vsled slabega dimnika v neki hiši. V dotični hiši je začelo že pred kakimi 14 dnevi goret, a tedaj so ogenj pravočasno pogasili. Sedaj pa je veter kar bliskoma hitro raznesel iskre po celi vasi in vse gašenje ni nič zaleglo. Gasilci so delali toliko časa, da se je začela vnemati njih obleka. Šele potem so popustili brizgalno, ki jo je ogenj tudi uničil. Bivši napredni župan g. Žnideršič je bil pri požaru težko poškodovan. Šel je kakor lev v ogenj za svoje, ne preveč hvaležne sovaščane in bil strašno opečen. Utekel je smrti samo, ker je skočil v neko greznico. Neki 65letni gluhi mož in neka deklica sta zgorela. Mož je bil mnenja, da pri njem ne bo gorelo. Šel je v hišo in se zaklenil — ni pa slišal prasketanja na strehi. Ko je ogenj preglodal lesovje, se je strop udril in pokopal moža. Čudovito hladnokrvno se je vedel neki 6 ali 7 letni dečko. Mej tem, ko so odrasli tarnali in jokali, je fantič šel v gorečo hišo in ponesel iz nje mlajšega bratca. Ko ga je spravil iz obližja ognja, se vrnil v gorečo hišo in rešil iz nje še sestrico, naposled pa šel v hlev, odklenil živino in jo odpeljal na varen kraj. Pogorelci so bili zavarovani večinoma pri »Feniksu«, pri graški vzajemni zavarovalnici in pri škofovi zavarovalnici v Ljubljani. Upamo, da bodo zavarovalnice kulantno postopale tudi s tistimi, ki so zamudili plačati zadnjo premijo ter da bodo zavarovalnino hitro izplačale. Županstvo naj nemudoma prosi železnice za dovolitev znižanih tarifov za dovažanje stavbinskih in drugih potrebščin. Kakor čujemo, je dež. vlada že storila primerne korake, da se izposluje drž. podpora. Tudi dež. odbor se že bavi z vprašanjem o podpori, sicer pa bo tudi občinstvo rado prispevalo za podporo pogorelcev, če se bodo dala jamstva, da podpore ne bodo izginile v posamezne žepce — a la Uršič na Vipavskem — in da se bodo razdelile po razmerju škode in zavarovalnine ne pa po tem, kdo je klerikalec in kdo ne.

Prememba posesti. Grajščini Mirna in Galenek pri Zagorju sta prodani. Galenek je kupil g. Celestina iz Kranja, v čegave roke je prešla Mirna, nam še ni znano.

Na Dobravi pri Ljubljani ni čuda, da vera peša, ker so celo pot do cerkve za prli. Gospod župnik je dal na pot napeljati zemlje in jo zasejal.

Delavske hiše v Idriji. Ker primanjkuje v Idriji delavskih stanovanj, hoče erar zgraditi za delavce tri hiše z dvanajstimi stanovanji.

Zasledovanje premogove žile v Rovtahn nad Logatcem vodi rudarski tehnik iz Ljubljane g. Endlicher. Odbor je imel do zdaj okolu 3000 gld. izdatkov. Uspehi so zadovoljivi.

Job na — gnojšču. V Češeniku pri Dobu je minolo soboto umrl neki Matija Marinček. Bil je slaboumen in zato ga njegov oče Franc ni mogel trpeti. Ljudje pripovedujejo čudne reči, kako je lastni oče ravnal s svojim nesrečnim sinom. Matija je bil že leto dni bolan, toda po zimi in po leti je moral ležati zunaj na kupu gnoja, ali pa v hlevu pod jaslami. Vsled mraza in nesnage je bil ves njegov život pokrit z ranami in oteklina. Oče mu ni hotel dajati niti jesti več, pa tudi drugim, katerim se je siromak smilil, ni pustil, da bi mu prinašali jedila, hoteč se ga čimprej iznebiti. Ljudje so zelo ogorčeni nad brezsrčnostjo takega »očeta«.

Boj med dijaki in častniki. Pred nekoliko dnevi je prišlo v Zagrebu mej visokošolci in domobranskimi častniki do krvavega konflikta. Častniki so se v kavarni Bauer menili mej seboj v hrvatskem, v nemškem in v madjarskem jeziku. Visokošolci so se jezili in so zabavljali, ja govore častniki tudi madjarski. Pri tem je uvaževati, da je v hrvatskem domobranstvu hrvatski vojni jezik, ne madjarski, kakor na Ogrskem, niti nemški kakor pri nas. Vsled tega je prišlo do več pozivov na dvoboj. Neki jurist je nekemu nadporočniku očital strahopetstvo, na kar ga je nadporočnik napadel s sabljo. Iz tega se je razvil boj in je bil neki jurist na glavi težko ranjen.

Velikansko poneverjenje so baje razkrili pri posojilnici v Št. Lenartu v Slov. Goricah. Po poročilih graških listov je poneveril bivši posojilnični knjigovodja in trški župan Anton Mravlag, ki je pred nekaterimi meseci umrl, okoli 200.000 K. Brat pokojnika, odvetnik dr. Mravlag zavrača to obdolžitev kot neosnovano.

Tisoč psov — postreljenih. — V zadnjih tednih je bilo na Štajerskem in Koroškem radi stekline ustreljenih nad 1000 psov. Okoli 70 oseb je bilo letos v teh dveh deželah popadenih od steklih psov, več jih je umrlo. Pasji kontumac je proglašen za vse ozemlje med Beljakom in Semmeringom.

Denar v — obleki. V Vratislavi so zaprli nekega premogokopa Franca Klacka. Ko so ga preiskali, so našli v njegovi obleki zašitih 39.000 gld. v avstrijskih bankovcih. Sumničijo ga, ker ne more dokazati, odkod ima denar, da je Klack oni roparski morilec, ki je pred leti oropal in umoril bankirja Kohna v Pštini (v Sleziiji).

Mož je gospodar. Simon Urszu v neki saski vasi je bil hud gospodar. Zahajal pa je v gostilnice in zapil polagoma ves svoj imetek. Nedavno je prišel pijan domov. Žena ga je kregala radi njegove lahkomišelnosti, Urszu pa je vzel sekuro ter ji — razklal glavo. Ker je še živea, jo je s toporiščem pobil docela. Orožniki so ga zvezali in odvedli v za por. Ko ga je vprašal preiskovalni sodnik, zakaj je ženo ubil, je Urszu odgo-

voril: »Ker mi je ugovarjala. Pa če se oženim še enkrat, ubijem še drugo ženo, ako mi bo ugovarjala, kajti mož je gospodar v hiši!« Urszu je pijanec, ki je zapil ne le ves svoj imetek, nego tudi svojo — pamet.

Prenajedel se je. 17letni hlapec Schaller na gradu Oepelu v deželnem okrožju Guben je opravil nekega dne posel še treh drugih hlapcev, zato si je pa izgovoril poleg svojega obeda tudi obed dotičnih treh hlapcev. Snedel je štiri porcije skopčeve pečenke s krompirjem in suhim sadjem ter se potem napil vode. Kmalu pa je zbolel, operirali so ga, a je v kljub temu umrl v strašnih bolečinah, ker se je preveč najedel.

Obed na vlaku. — Ravnateljstvo državnih železnic v Inomostu je vpeljalo v svojem področju na vseh večjih postajah, da se dobi mrzi obed v voz. V mali košarici je že vse lepo skupaj zloženo, pridejana je tudi stekleničica vina in kisle vode. Celo nož najde potnik zraven. Košarica ostane potniku. Ravnateljstvo pa ne pove, ali niso taki komodni obedi tudi korenito — zasoljeni. Novo uvedbo bodo gotovo kmalu prevzela tudi ravnateljstva ostalih prog.

Umor — v cerkvi. V cerkvi »San Nicolao« v Napolju je prebodel pred malo dnevi neki Bilancione blizo velikega altarja postreščeka Piscopa. Ker je pri velikem altarju bila maša in je bilo več ljudi v cerkvi, je umor napravil grozovit utis. V zmešnjavi, ki je nastala po umoru, je morilec zbežal. Morilec je baje zategadel zabodel Piscopa, ker je isti ljubimec njegove 50letne matere. Cerkev so takoj zaprli in se mora znovič posvetiti.

Mržnja med cveticami. — Nekako paradokсна se nam zdi ta trditev, a vendar je res, da zavist ne tare samo človeških src, ona se vtihotapi tudi v srce cvetic. Neki naravoslovec je dokazal istino tega. Tako, recimo, vrtnica in rezeda se ne marata. Ako sta na pr. z drugimi cveticami v steklenici, v pol uri zvenita in izgubita lepo dišeči duh, dočim se druge tembolj razvijejo. Te neme lepe rastlinice se moré med seboj. Nasprotno imamo tudi cvetlice, v katerih, kakor se zdi, plamti neka tiha, skrivnostna medsebojna ljubav.

Volkovi. V Abaševcih na Hrvatskem so se zopet prikazali volkovi, ki

so v tem mesecu napadli 19 konj, tri izmed njih so popolnoma raztrgali in požrli.

Morilec je — pobegnil. V Splitu je bil pred nedavnim obsojen na vislice morilec Matija Glubizat, cesar mu je spremenil kazen v dosmrtno ječo. 22. t. m. pa je zbežal iz ječe in doslej ga zaman iščejo.

Lastnega sina ustrelil. Iz Dunajskega Novega mesta poročajo, da je v Neudörflu ob Litvi tesar in hišni posestnik Ignacij Kornhofer z revolverjem ustrelil svojega oženjenega sina Ludovika, ki je živel razuzdano. Sin je obležal na mestu mrtev, očeta pa so zaprli.

Kapo je pojedel. — Hlapec Vincenc Otýpka iz Nasedlovic na Moravskem ima gotovo jako dober želodec in zobe, kajti pri plesu predzadnje nedelje je izkazal svojo korajžo s tem, da je pojedel pred očmi občudovalcev kosmato kapo.

Loterijske srečke.

Graeco, 26. aprila.	90, 46, 28, 36, 77.
Brno, 30. aprila.	50, 9, 48, 40, 63.
Dunaj, 21. aprila.	59, 51, 80, 22, 62.
Praga, 23. aprila.	72, 85, 36, 19, 47.
Lino, 19. aprila.	63, 23, 15, 71, 75.
Prst, 19. aprila.	82, 70, 67, 14, 6.

Tržne cene v Ljubljani

25. aprila 1902.

	K	v		K	v
Pšenica, 100 kg	21	—	Špeh povojen, kgr.	1	60
Rež,	16	—	Surovo maslo, „	2	40
Ječmen,	14	80	Jajce, jedno . . .	—	6
Oves,	17	—	Mleko, liter . . .	—	18
Ajda,	15	—	Goveje meso kgr.	1	30
Proso,	15	60	Telečje „	1	40
Koruza,	12	40	Svinjsko „	1	70
Krompir,	4	20	Koštrunovo „	1	—
Leča, lit.	—	25	Piščanec . . .	1	60
Grah,	—	50	Golob „	—	40
Fižol	—	30	Seno, 100 kilo . . .	8	—
Maslo, kgr.	2	50	Slama, „	7	—
Mast,	1	50	Drva trda, kiftr.	7	60
Špeh svež, „	1	40	„ mehka, „	5	50

Salame

ogrske 170 gld., domače iz šunkna 120 gld. domače 1 gld., dunajske 80 kr. šunka brez kosti (Rollschinke) 90 in 110 gld., suho meso 70 kr., suha slanina 70 kr., glavina brez kosti 40 kr. kilo, velike kranjske klobase po 18 kr. in drugo pošilja od 5 kil naprej po povzetju in sicer le dobro blago

Janko Ev. Sirc v Kranju.

Stanje hranilnih vlog:

16 milijonov kron.

Rezervni zaklad:

okroglo 360.000 kron.

Mestna hranilnica ljubljanska

na Mestnem trgu

zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsacega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice. Poštno-hranilnične sprejemnice se dobivajo brezplačno.

(13-17)

Učenca

ki je poštenih starišev ter ima primerno izobrazbo sprejme takoj v trgovino z mešanim blagom

J. Preinar na Bledu.

Povsod po Slovenskem

in še čez mejo razširja se od dne do dne poraba prave in najboljše

kavine primesi

v prid družbe sv. Cirila in Metoda iz

I. jugoslov. tovarne za kavine surogate

◀ v Ljubljani. ▶

Zahtevajte jo povsod!!

Vizitnice in kuverte s firmo

priporoča

„Narodna Tiskarna“ v Ljubljani.

Pomagajte si do mlinov brez vode!

Tvrška

R. A. Smekal

tovarna za gasilne in gospodarske stroje

ponuja

posameznikom ali običnam mline na motor brez vode ali pa na rečno moč pod povoljnimi pogoji. Istotako vse gasilne in gospodarske stroje. Roba solidna z garancijo.

Tedaj na noge tam, kjer ni vode in mlinov!

Podružnica R. A. Smekal v Zagrebu.

(278-10)

Zmešane lase

kupuje po najvišjih cenah in plača bolje nego vsaka zunanja firma

Ludovik Businaro

v Ljubljani, Hilšarjeve ulice št. 10.

Nabiralce las opozarjam s tem uljudno na mojo firmo.

Najnižje cene.

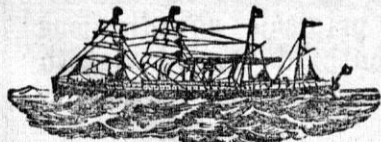
Največji izbor.

Skrbno izdelovanje

Preobleke. Popravila.

L. Mikusch
tovarna dežnikov
Ljubljana, Mestni trg.

Red Star Line, Antwerpen

v Ameriko.

Prve vrste parobrodil. — Naravnost brez prekladanja v New York in v Philadelphijo. — Dobra hrana. — Izborna oprava na ladiji. — Nizke vožne cene.

Pojasnila dajejo:

Red Star Line, 20, Wiedener Gürtel, na Dunaji ali (1115-36)

Ant. Rebek, konc. agent v Ljubljani, Kolodvorske ulice šte. 34.

Kot prava **dobrota**

in potreba za vsako družino se izkazuje vsak dan bolj uporaba

Kathreiner-Kneippove sladne kave.

Nobena skrbna gospodinja naj se ne pomišlja dalje uvesti to tečno in zdravo pijačo.

Ni čistejše primesi in boljsega nadomestila za zrnato kavo, kjer je ta zdravniško prepovedana.

Kathreiner-Kneippova sladna kava se dobiva pristna samo v izvornih zavojčkih z varstveno znamko »župnik Kneipp«. Odprto odtehtana ali drugače zavita kava ni nikoli

Kathreinerjeva.